

[Korsgaard.]

gaaet deres normale Gang. Imidlertid, der er ingen andre, der har ønsket at gøre Bemærkninger til Lovforslaget, saa det maa antages at ville blive ved de Bemærkninger, jeg gør. Der vil nok forekomme et Par enkelte Spørgsmaal i det, jeg vil sige, men efter Erfaringerne fra Forhandlingen i Lørdags nærer jeg ingen stor Tro til, at man vil svare. Jeg kan imidlertid ikke tænke mig andet end, at den almindelige Befolkning ude i Landet er lige saa interesseret i at faa den almindelige finansielle Situation debatteret, som den vilde have været, hvis vi ikke havde faaet Valget den 24. April.

Jeg vil da gerne, som jeg mener det rimeligt, begynde med at sige, at Statsregnskabet for 1927—28 jo viser et Overskud paa 5,8 Millioner, og det mener jeg er et godt Resultat. Jeg har tidligere om det Finansaar, der sluttede den 1. April 1929, udtalt, at jeg imødesaa med Ængstelse, hvilket finansielt Resultat der vilde naas. Udtalelser fra den daværende Finansminister, det nuværende ærede Medlem Hr. N. Neergaard, ved Finanslovsforslagets første Behandling i Efteraaret 1928 gik imidlertid ud paa, at han mente, at den finansielle Situation var tilfredsstillende.

Ser vi nu paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven, er Forholdet det, at Tillægsbevillingsloven viser et Underskud paa 16,7 Millioner, og at der paa Finansloven, saaledes som den er vedtaget, altsaa Finansloven gældende indtil 1. April 1929, er et Overskud paa 4,9 Millioner. Trækker vi dette Overskud fra de 16,7 Millioner, vil det ses, at der rundt regnet bliver et Underskud paa 12 Mill. Kr. Nu ved vi vel — vi, der har beskæftiget os med finansielle Sager —, at Statsregnskabet for Udgifternes Vedkommende i Almindelighed viser sig noget gunstigere end Finanslov og Tillægsbevillingslov sammenlagt. Paa den anden Side har den Tillægsbevillingslov, vi staar overfor at vedtage, den Ejendommelighed, at den for Indtægternes Vedkommende maa antages at ligge ganske nær op ad det rigtige, idet Behandlingen falder saa sent, at man har kunnet faa de helt rigtige Tal. Gaar vi nu ud fra, at der her bliver en Forskydning paa det samme Beløb, som sidste Gang man kunde sammenligne Statsregnskabet med Bevillingsregnskabet, vil det sige, at der gennem de formindskede Udgifter skulde blive en Mindreudgift paa 2 Millioner. Men ikke desto mindre vil efter al menneskelig Sandsynlighed, saa vidt jeg kan bedømme det, Statsregnskabet for 1928—29 vise et Underskud paa 10 Mil-

lioner. Jeg venter mig naturligvis ikke fra Ministerbænken at faa enten nogen Tilslutning hertil eller nogen Afstandtagen herfra, men jeg henstiller til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at han, hvis han ikke mener, den Opgørelse er rigtig, da vil være saa venlig at udtale sig om den. Men indtil videre vil jeg altsaa gaa ud fra, at Statsregnskabet efter de foreliggende Tal vil vise et Underskud paa 10 Millioner.

Det var altsaa det Regnskab, som daværende Finansminister N. Neergaard mente vilde vise sig tilfredsstillende. Jeg kan imidlertid ikke mene, at et Underskud paa 10 Millioner, selv om det kun er for et enkelt Aar, kan siges at være tilfredsstillende.

Nu ved jeg vel, at der kan fremdrages enkelte Momenter, som har gjort Billedet ringere, end det sandsynligvis ellers vilde være blevet. Man kan nævne, at Statsbanerne har haft maaske et Par Millioner mere i Udgift, end de vilde have haft, hvis vi ikke havde haft den strenge Isvinter, og man kan maaske antage — men der maa jeg sige maaske, og det var derfor, jeg i Lørdags tillod mig at stille Spørgsmaal til den nuværende højtærede Finansminister —, at Toldindtægternes ret betydelige Svigten i de sidste Maaneder i nogen Grad ogsaa er foranlediget af Isvinteren; de har jo svigtet med omkring 3 Mill. Kr. Lægger vi disse 3 Mill. Kr. til, bliver der altsaa ligegodt et — om jeg saa maa kalde det — ordinært Underskud paa det Finansaar, der er afsluttet, paa 5 Mill. Kr. Saa maa man heller ikke glemme, at det paagældende Finansaar jo ogsaa har opvist en Del ekstraordinære Indtægter. Jeg kan her blot pege paa den ene Million, som man har faaet fra Spritfabrikkerne, og hvorom den højtærede Handelsminister jo udtalte, at det var noget, man normalt slet ikke kunde regne med. Saa alt i alt ser jeg ikke rettere end, at Resultatet, selv om vi skærer disse ekstraordinære Forhold bort, maa blive et direkte Underskud paa 6 Mill. Kr. Jeg nærer naturligvis ingen Tvivl om, at naar man til Efteraaret ogsaa fra anden Side faar Tid til at tale om Finanser, vil man bebrejde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard dette efter min Mening ret daarlige Resultat. Jeg vil imidlertid sige, at jeg synes, dette vil være med Urette, ligesom jeg vil sige, at det i al Almindelighed er med Urette at bebrejde en Finansminister et daarligt Resultat, ligesom det er med Urette at rose ham for et godt. Jeg har paa intet Tidspunkt kunnet erkende Rigtigheden af en saadan Betragtning. Statens Udgifter